சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சைவம்.

மலர் 2.] || நளஞு ஆவணிமீ—1916ஞு ஆகஸ்டுமீ || [இதழ் ௮

ஊனடைந்த உடம்பின் பிறவியே
தானடைந்த வுறுதியைச் சாருமால்
தேனடைந்த மலர்ப்பொழிற் றில்லையுள்
மாநடஞ்செய் வரதர்பொற் றுடொழ.

சிவஞானபோதம்.

முதற்சூத்திரம் (107-வது பக்கத்தொடர்ச்சி.)

சிவஞானபோதச் சூத்திரம் ஒவ்வொன்றும் அதிற்கூறப்பட்ட விஷயங்களுக்கேற்ப அதிகாணங்களாக வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

"தன்னாற்கூறப்படும்பொருள், அதன்கண் ஐயப்பாடு, அதற்குப் பிறர்கூறும்பக்கம், அதனைமறுத்துரைக்கும் சித்தாந்தத்துணிபு, இயைபு, ஆகிய இவ்வைந்தின் நிலைக்களம் ஈண்டு அதிகாணம் எனப்படும்." இவற்றுள் "தன்னாற்கூறப்படும் பொருள்" என்பது அதிகாணத்தில் சொல்லப்பட்ட விஷயம். "அதன்கண் ஐயப்பாடு" என்பது அவ்விஷயத்தில் தோன்றும் சந்தேகம். "அதற்குப் பிறர்கூறும்பக்கம்" என்பது அச்சந்தேகத்தால் பிறசமயிகள் கூறும் ஆட்சேபனைகள். "அதனை மறுத்துரைக்கும் சித்தாந்தத்துணிபு" என்பது பிறசமயிகள் செய்யும் ஆட்சேபனைகளிலுள்ள குற்றங்களை யெடுத்துக்காட்டி அவைகளை மறுத்து சித்தாந்தப்படுத்திய துணிபு. "இயைபு" என்பது சித்தாந்தப்படுத்திக்காட்டிய துணிபுகளை பிரமாணங்களாலும் திட்டாந்தங்களாலும் வலியுறுத்துதல்.

அதிகாணம் ஒவ்வொன்றுக்கும், சூர்ணிகை என்னும் கருத்துரையையும், வார்த்திகம் என்னும் பொழிப்புரையையும், உதாரண வெண்பாக்களையும் கொண்டு பொருள் உரைக்கப்படும்.

முதற்சூத்திரம் மூன்று அதிகாரணங்களை யுடையது. அவை வருமாறு.—

க—வது.—அவனவ ளதுவெனு மவைமூ வினைமையின்.

உ—வது.—தோற்றிய திதியே யொடுங்கி மலத் துளதாம்.

ந—வது.—அந்த மாதி யென்மனார் புலவர்.

இவை மூன்றும் ஒன்றற்கொன்று ஏதுவும் பயனுமாய் வருதலால் ஒருசூத்திரத்தாற் கூறப்பட்டன.

முதற்சூத்திரத்தின் சூர்ணிகை.

க—வது.—சகம் பிறப்பிருப்பிறப்பாகிய முத்தொழிலையுடையது.

உ—வது.—அது அரனாலேயுடையது.

ந—வது.—மற்றிருவரு முத்தொழிற்படுவர்.

முதற்சூத்திரத்தின் வார்த்திகம்.

க—வது—ஈண்டுத் தோற்றமும் ஈறும் உள்ள தன்பாலே கிடத்தலின் உளதாய் ஒருவனொருத்தி யொன்றென்று சுட்டப்பட்ட பிரபஞ்சம் உற்பத்தி, திதி, நாசமுடைத்தென்றது.

உ—வது.—இனி இல்லதற்குத் தோற்றமின்மையின், உள்ளதற்குச் செய்வோரின்றிச் செய்வினையின்மையின், ஒடுங்கின சங்காரத்தின் வழியல்லது உற்பத்தியில்லை யென்றது.

ந—வது.—இனிச் சுட்டுணர்வாகிய பிரபஞ்சஞ் சுட்டுணர்வின்றி நின்ற சங்காரத்தின் வழியல்லது சுதந்தரமின்றி நிற்றலான் சங்காரமே முதலென்றது.

இம்முதற் சூத்திரத்திற்குரிய உதாரண வெண்பாக்கள் ஐந்து.

இனி, முதற் சூத்திரத்தின் முதலதிகரணத்தின் பொருளை, அதற்குரிய சூர்ணிகை வார்த்திகங்களோடும் உதாரண வெண்பாவோடும் சேர்த்து விளக்குவாம்.

முதலதிகரணம்.

அவனவளது வெனுமவை மூவினைமையின்.

(இ—ள்.) அவன் அவள் அது என்று சுட்டி யுணரப்படும் பிரபஞ்சம் உற்பத்தி திதி நாசம் என்னும் முத்தொழிலை உடையதாயிருத்தலினால்.

இவ் வதிகரணத்தில் "தன்னாற் கூறப்படும் பொருள்" முதலிய ஐந்தும் வருமாறு:—

க—வது—தன்னாற் கூறப்படும் பொருள்.—பிரவஞ்சம் பிறப்பு இருப்பு இறப்பு ஆகிய முத்தொழிலையுடையது.

உ—வது—ஐயப்பாடு—பிரபஞ்சம் முத்தொழிலையுடையதோ? அன்றோ?

ங—வது—பிறர்கூறும் பக்கம்—பிரத்தியட்சப் பிரமாணத்தால் அறியப் படாதனவெல்லாம் அங்கீகரிக்கப்படுவனவன்று. ஆதலால், இவ் வுலகம் ஒருகாலத்தில் தோன்றியதென்பதும், இனியொருகாலத் தில் அழியுமென்பதும் ஒப்புக்கொள்ளப்படுவனவன்று. பிரபஞ்சம் தோற்றமும் ஈறுமின்றி நித்தமாயிருப்பது என்பதே நிச்சயம். (இவ்வாறுகூறுவோர் காட்சிப்பிரமாணம் ஒன்றையே ஒப்புக்கொள் ளும் உலோகாயதரும் மீமாஞ்சகரும்.)

ச—வது—மறுத்துரைக்குஞ் சித்தாந்தத் துணிபு.—'தோற்றமும் ஈறும் உள்ளதன்பாலே கிடத்தலின், (அதாவது உற்பத்தியும் நாசமும் காணப்பட்ட திதியின் பக்கத்தே காணக்கிடத்தலின்) ஒருவன் ஒரு த்தியென்று சுட்டப்பட்ட பிரவஞ்சம் உற்பத்தி திதி நாசமுடை த்து.' அதாவது, காட்சிப் பிரமாண மொன்றையே ஒப்புக்கொள் ளும் உலோகாயதருக்கும், மீமாஞ்சகருக்கும், அப்பிரமாணத்தைக் கொண்டே பிரவஞ்சம் தோன்றிநின்றழிதலை விளக்கவேண்டி. பிர வஞ்சம் ஒருவன் ஒருத்தி ஒன்று என்று சுட்டுணரப்படும் பொரு ள்களின் தொகுதியாகையாலும், அவ்வாறு சுட்டி யறியப்படும் பொருள்கள் ஒவ்வொன்றும் தோன்றிநின்று அழிதலைப் பிரத்தி யட்சமாகக் காண்பதனாலும், அவற்றின் தொகுதியாகிய பிரவஞ் சமும் அவ்வாறே தோன்றிநின்று அழியும் தன்மைத்து என்று சித்தாந்தப்படுத்தியதாம்.

ரு—வது—இயைபு—உதாரண வெண்பா.

பூதாதி யீறு முதலுந் துணையாகப்
பேதாய் திதியாகும் பெற்றிமையி—னோதாரோ
வொன்றொன் றிற் றோன்றி யுளதா யிறக்கண்டு
மன்றென்று முண்டென்ன வாய்ந்து.

(இ—ள்.) பேதாய்=காட்சியளவையாலும் அறியமாட்டாதமட வோனே—பூதாதி=பூதம் முதற்காரணமாகவுடைய பிரபஞ்சத்திற்கு— திதி=நீ அங்கீகரிக்கும் திதி—ஈறும் முதலும் துணை ஆக ஆகும்=நாச மும் உற்பத்தியுந் தனக்குத்துணைக்காரணமாகக்கொண்டே நிகழும்.

(அதாவது உற்பத்தியும் நாசமும் இன்றி வெறுந் திதிமாத்திரம் இராது. ஆனால் உலகத்திலுள்ள பொருள்கள் ஒன்று தோன்றவும் ஒன்று நிற்கவும் ஒன்று அழியவும் காண்கின்றோமேயன்றி எல்லாம் ஒருங்கேதோன்றி ஒருங்கேநின்று, ஒருங்கே அழியக்காண்கிலோம் எனில்.)—ஒன்று ஒன்றின்பெற்றிமையின் தோன்றி உளதாய் இறக்கண்டும்=ஒவ்வொரு கால விசேடத்திற் சாதிபற்றி ஒருங்கேதோன்றி, ஒருங்கேநின்று, ஒருங்கே அழிவதனைக்கண்டு வைத்தும், (அதாவது கால விசேஷத்தால், ஒவ்வோர் சாதிச்செந்துக்கள் செடிகள் முதலியன ஒருங்கேதோன்றி, ஒருங்கேநின்று, ஒருங்கேயழிதலாலும், பூகம்பம், எரிமலை, ஜலப்பிரவாகம் யுத்தம் முதலியவற்றால் பலபொருள்களும் ஒருங்கே யழிவது பிரத்தியட்சமாயிருத்தலாலும்)—என்றும் அன்று உண்டு என்ன ஆய்ந்து ஓதாரோ—என்றாயினும் அதற்குரிய காலம்வருமென்று உலகத்திற்கும் அவ்வாறுதல் உண்டென்று அக்காட்சிபற்றி ஆராய்ந்துசொல்லார்களோ, உன்னைப்போலும் மடமையில்லாதோர். (அதாவது, உலகத்திற்கும் அதற்குரிய காலம்வந்தால் அவ்வாறுதல் கூடுமென்று அக்காட்சிப் பிரமாணத்தைக்கொண்டே அறிவுடையோர் ஆராய்ந்து சொல்வர் என்பதாம்.)

(இன்னும்வரும்.)

விநாயக சதுர்த்தி விரதம்.

மருப்பையொரு கைக்கொண்டு நாரையூர் மன்னும்
பொருப்பை யடிபோற்றத் துணிந்தா—னெருப்பை
யருந்த வெண்ணுகின்ற வெறும்பன்றே யவரை
வருந்த வெண்ணுகின்ற மலம்.

இவ்விரதம் வருடந்தோறும், ஆவணிமாதம், அமாவாசைகழிந்த வளர்பிறைச் சதுர்த்தி உச்சிப்போது வரையிலுள்ள தினத்தில் செய்யத்தக்கது.

இவ்விரதத்தை மலையரையன் திருமகளாயவதரித்த உமாதேவியார், முருகக்கடவுள், சோமகாந்தன், வேதவியாசர், விஷ்ணு, பிரமன், தக்கன், வல்லாளன், வீமன், உருக்குமாங்கதன், இந்திரன், கிருச்சமதன், திரிபுரன், இந்திராதி தேவர்கள், நளன், சந்திராங்கதன், மன்மதன், உருக்குமணி, ஆதிசேடன், மாபலி, பரசிராமன், இராவணன், அகத்தியர், காசிபர்முதலிய பலர் அநுட்டித்து விரும்பியவரங்களைப் பெற்றதாக நூல்கள் கூறுகின்றன.

இவ்விரதம், இப்பரதகண்டத்தில் மாத்திரமன்றி ஆரியர்போய் வசிக்கும் பர்மாமுதலிய பிறதேயங்களிலும் அநுட்டிக்கப்படுகின்றது. பாதகண்டத்துள்ளும் பம்பாய் இராஜதானியில், மற்றெல்லாப்பண்டிகைகளுள்ளும் பெரும்பண்டிகையாகக் கொண்டாடப்படுகின்றது. பலவழியிலும் சமயவொழுக்கங்கள் குன்றிக் கிடக்கும் நம் தமிழ்நாட்டில் பலர் இப்பண்டிகையைக் கொண்டாடினும், அனேகர், இது சிறுபிள்ளைகளால் அநுட்டிக்கப்படுவதொன்றென எண்ணிக்கொண்டு அலட்சியஞ் செய்கிறார்கள். அவ்வாறு விநாயகபூசைசெய்வது பெரும்பாவம். ஆகலால் விநாயக சதுர்த்தி விரதம் அநுட்டிக்கவேண்டிய விதத்தை இதில் வெளியிடலாயிற்று.

இவ் விரதமநுட்டிப்போர் மிக்க களிப்புடன் நீராடி நித்திய கருமமுடித்து, நியமமுடையராய்ப் பரிசுத்தமான இடத்திற்சென்று, மிருத்திகை (மண்) எடுத்துவந்து அதில், வேர்கள், செல்முதலிய செந்துக்கள், கற்கள் முதலானவைகள் இல்லாத வண்ணம் சோதித்துப் பிசைந்து, பதப்படுத்திச் சிற்பசாத்திரத்திற் கூறியவாறு விநாயகமூர்த்தியின் திருவுருவம் அமைத்துப், பொன்னினாலும் இவ்வாறே ஓர் திருவுருவம் அமைத்து வைத்துக்கொண்டு, ஆதிசைவ வேதியர்களை வரவழைத்து வேதபாராயணம் செய்யச்செய்து, அவ்வாதிசைவர்கள் மத்தியில் சிவாகம முறைப்படி சிரசாதி பாதம்வரையில் நியாசம்—(தொடல்) செய்து ஆசமனம், பிராணாயாமம், பூதசுத்தி முதலானவைகளைநடாத்தி,

"ஏவங்குண விசேஷண, விசிஷ்டாயாம், சுபதிதௌ, அஸ்மாகம் சகுடும்பானாம், க்ஷேமஸ்தைர்ய, விஜய ஆயுராரோக்கிய, ஐஸ்வர்யாணாம், உத்தரோத்தராபி வ்ருத்யர்த்தம், தர்மார்த்தகாமமோக்ஷ சதுர்வித, பலபுருஷார்த்தஸித்யர்த்தம், கல்போக்த ப்ரகாரேணாதியாவாஹனாதி, ஷோடசோபசார பூஜாங்கரிஷ்யே"

என்று சங்கற்பங்கூறிச், சந்தன மரத்தாலாகிய ஓர் வேதிகை (பலகை)யைவைத்து அதன்மீது தண்டுலம் அரிசி பரப்பி, அதன்மீது சொர்னவஸ்திரம் ஒன்றைவிரித்து, அதன்மீது இழைசுற்றி நீர்நிரப்பி இருக்கின்ற பொற்கும்பத்தை ஸ்தாபித்து, அதில் அத்தி, ஆல், அரசு, மா, நாவல் என்னும் பஞ்சதளிர்களையும், சுகந்தி, பொன், மாகதம், மாணிக்கம், முத்து, என்னும் பஞ்சரத்தினங்களையும் பெய்து, அக்கும்பத்திற்குச் சந்தனம், புட்பம், அக்ஷதை முதலானவைகளைச் சாத்தி,

"கலசஸ்ய முகேவிஷ்ணு, கண்டேருத்ரஸமாஸ்ரித, மூலேதத்ரஸ்திதோப்ரம்ஹா, மத்யேமாத்ரகணாஸ்மிர்தா, குக்ஷௌது சாகராஸர்வே ஸப்ததத்வீபாவசுந்தரா, ருக்வேதோத யசுர்வேத சாமவேதக அதர்வண,

அங்கைஸ் சஸஹிதாசர்வே கலஸாம் புஸமாஸ்ரித, ஆயேந்து கணேச பூஜார்த்தம் துரிதக்ஷய காரக, கங்கேச யமுனேசைவ, கோதாவரி ஸரஸ்வதி, நர்மதேசிந்து காவேரி, ஜலேஸ்மின் ஸன்னிதிங்குரு" என்று கும்பபூஜை செய்து,

அக்கும்பத்திற்கு மேற்றிசையில் யந்திரமிட்டு, முன்செய்து வைத்திருக்கும் பிருதிவு மூர்த்தியை எழுந்தருளச்செய்து, மற்றொருவேதிகையில் சொர்னமூர்த்தியை எழுந்தருளச்செய்து, முன்பு சேகரித்து வைத்திருக்கும் பூஜாதிரவியங்களிலுள்ள குங்குமம், பச்சைகற்பூரம், புட்பம், அறுகு முதலிய பற்பல சுகந்தவர்க்கங்களைக் கலந்து, முன்பு சுத்தப்படுத்திவைத்த மணிவட்டகைகளில் நிரப்பி, மற்ற வட்டகைகளில் கங்கை முதலிய சுத்ததீர்த்தம், அரிசி, பால், தருப்பைநுனி, மலர், வெண்கடுகு, நெல், எள்முதலிய திரவியங்களை விதிப்படி அமைத்து, அருக்கியம், பாத்தியம், ஆசமனம் முதலியவைகளை மந்திர பூர்வகமாகச்செய்து காத்திற் புஷ்பமும் அக்ஷதையுங்கொண்டு,

"த்யாயேத் கஜானனம் தேவம், தப்தகாஞ்சனஸங்நிபம், சதுர்ப்புஜம் மஹாகாயம், ஸர்வாபரண பூஷிதம், தண்டாக்ஷமாலாபரசு, பூர்ணமோதகதாரிணம், பாசாங்குசதரம் தேவம், த்யாயேத்சித்திவிநாயகம், ஸ்ரீ சித்திவிநாயகாயநம தியானம் ஸமர்ப்பயாமி," என்று சிந்தித்து,

"விநாயக நமஸ்தேஸ்து, கௌரீமலஸமுத்பவ, இமாம் க்ருதாம் மயாம் பூஜாம், க்ருஹாணகணநாயக. ஸ்ரீ கணநாயகாயநம ஆவாஹனம் ஸமர்ப்பயாமி" என்று ஸ்தாபனஞ்செய்து,

"மௌக்திகை புஷ்யராகஸ்ச, நாநாரத்நவிராஜிதம், திவ்யஸிம்ஹாசனம் சாருப்ரீத்யர்த்தம் ப்ரதிக்ருஹ்ஹதாம், ஸ்ரீ விநாயகாயநம ஆஸனம் ஸமர்ப்பயாமி" என்று பீடமிட்டு,

"அர்க்யம் க்ருஹாணதேவேச, கணாதிபகஜானன, கந்ததூர்வாக்ஷதைர்யுக்தம், கங்காஜலமிதம் சுபம், ஸ்ரீ கஜானனாயநம அர்க்யம் ஸமர்ப்பயாமி" என்று அர்க்யம் கொடுத்து,

"கௌரீபுத்ரநமஸ்தேஸ்து, சங்கரப்ரியநந்தன, பக்த்யாபாத்யமயாதத்தம், க்ருஹாணசுரஸத்தம, ஸ்ரீகௌரீபுத்ராயநம பாத்யம் ஸமர்ப்பயாமி" என்று பாத்யம் கொடுத்து,

"அநாதநாதசர்வேச, கீர்வாணசுரபூஜித, நிர்மலம் கந்தஸம்யுக்தம், க்ருஹாணஸமனம்விபோ, ஸ்ரீ சர்வேசாயநம ஆசமனீயம் ஸமர்ப்பயாமி" என்று ஆசமனம் கொடுத்து,

"ததிக்ஷீரஸமாயுக்தம், மத்வாஜ்யேனஸமன்விதம், மதுபர்க்கம் க்ருஹாணேதம், கஜவக்த்ரநமோஸ்துதே, ஸ்ரீ கஜவக்த்ராயநம, மதுபர்க்

களைவேத்யம் ஸமர்ப்பயாமி" என்று தேன், பால், பழம் முதலியவைக ளைச் சாமானியமாக நிவேதித்து,

"ஸ்நானம்பஞ்சாம்ருதேர் திவ்ய, குருஷ்வசுரஸத்தம, பக்த்யாதுப் யம் மயாதத்தம், விக்னராஜ நமோஸ்துதே, ஸ்ரீ விக்னராஜாயநம, பஞ்சா மிர்த ஸ்நானம் ஸமர்ப்பயாமி" * என்று பஞ்சாமிர்த வபிஷேகஞ் செய்து,

"கங்காதிஸர்வதீர்த்தேஸ்து, ஆனீத்யைர் நிர்மலைஸ்சுபை, வாவி தைருதகைர்தேவ, ஸ்னுபயாமிகஜானன, ஸ்ரீ கஜானனாயநம, சுத்தோ தகஸ்நானம் சமர்ப்பயாமி" என்று கங்கைமுதலிய சுத்த சலத்தால் அபி டேகஞ்செய்து,

"ரக்தவஸ்த்ரம் த்வயம்தேவ, கௌரீபவ பவப்ரபோ, க்ருஹாணே தம் மயாதத்தம், விக்னராஜநமோஸ்துதே, ஸ்ரீ விக்னராஜாயநம வஸ்திர யுக்மம் ஸமர்ப்பயாமி" என்று நல்ல இரண்டு பீதாம்பரங்களையுடுத்தி,

"உபவீதம் ப்ரம்மசூத்ரம், ப்ரம்ஹணாநிர்மிதம் புரா, நாகயக்ஞோ பவீதேதம், க்ருஹாண கணநாயக - ஸ்ரீ கணநாயகாயநம யக்ஞோபவீதம் ஸமர்ப்பயாமி" என்று பூணூல் தரித்து,

"சந்தனு கருகற்பூர, ம்ருகநாபி ஸமன்விதம், கந்தம்தார்ஸ்யாமி விக்னேச, ஸர்வாபீஷ்டப்ரதாயக-ஸ்ரீ விக்னேசாயநம கந்தாந்தாரையாமி" என்று திருமேனிமுழுவதும் சந்தனத்தை அப்பி,

"அக்ஷதான் தவளாம் சுப்ரான், ஹரித்ராமிஸ்ரிதானபி, மயாஸ மர்ப்பிதான்தேவ, க்ருஹாணத் விரதானன ஸ்ரீ ஸர்வாபீஷ்டப்ரதாயகாய நம அக்ஷதாம் ஸமர்ப்பயாமி" என்று அக்ஷதை = (மஞ்சள் - அரிசி) பொற்சுண்ணம், பூந்தாதுமுதலியவற்றைச் சாத்தி,

"சுகந்தீனி சுபுஷ்பாணி, ஜாஜீகுந்த முகானிச, ஏகவிம்சதிபுஷ்பா ணி, க்ருஹாணத்வம் விநாயக, ஸ்ரீவிநாயகாயநம புஷ்பாணி பூஜையாமி" என்று உக மலர்களைச்சாத்தி,

ஓம் கணேசாயநம=பாதௌ பூஜையாமி=பாதம்
ஓம் விக்னராஜாயநம=ஜானுநீ பூஜையாமி=முழந்தாள்
ஓம் ஆகுவாஹனாயநம=ஊரும் பூஜையாமி=தொடை
ஓம் ஏரம்பாயநம=கடிம் பூஜையாமி=நிதம்பம்
ஓம் தேவதேவாயநம=நாபிம் பூஜையாமி=நாபி
ஓம் லம்போதராயநம=உதரம் பூஜையாமி=வயிறு
ஓம் கணநாயகாயநம=ஹிருதயம் பூஜையாமி=இருதயம்

* பஞ்சாமிர்தம்=தேன், பால், வாழைப்பழம், சருக்கரை, நெய் இவ்வைந் தும் கலந்தது.

ஓம் ஸ்தூலகண்டாயநம=கண்டம் பூஜையாமி=கண்டம்
ஓம் ஸ்கந்தாக்ரஜாயநம=ஸ்கந்தௌ பூஜையாமி=கழுத்தடி
ஓம் சதுர்ப்புஜாயநம=புஜௌ பூஜையாமி=தோள்
ஓம் பரசுஹஸ்தாயநம=ஹஸ்தாம் பூஜையாமி=உள்ளங்கை
ஓம் கஜவக்திராயநம=வக்த்ரம் பூஜையாமி=நாசி அல்லது முகம்
ஓம் விக்னஹந்த்ரேநம=நேத்ரே பூஜையாமி=கண்
ஓம் சூர்ப்பகர்ணாயநம=கர்னௌ பூஜையாமி=காது
ஓம் ஏகதந்தாயநம=தந்தம் பூஜையாமி=தந்தம்
ஓம் குமாரகுருவேநம=சிரம் பூஜையாமி=சிரம்
ஓம் சர்வேஸ்வராயநம=சர்வாங்காணி பூஜையாமி=சர்வாங்கம்

என்று அங்கபூஜைசெய்து.

ஓம் சுமுகாயநம=மாசிப்பத்திரம் பூஜையாமி=மாசிப்பத்திரம்
ஓம் கணாதிபதயேநம=பிரங்கராஜபத்ரம் பூஜையாமி=காசராங்கண்ணி
ஓம் உமாபுத்ராயநம=வில்வபத்ரம் பூஜையாமி=வில்வம்
ஓம் கஜானனாயநம=தூர்வபத்ரம் பூஜையாமி=அறுகு
ஓம் லம்போதராயநம=பதரீபத்ரம் பூஜையாமி=இலந்தை
ஓம் ஹாசூனவேநம=துத்தூரபத்ரம் பூஜையாமி=ஊமத்தை
ஓம் கஜகர்ணாயநம=துளசிபத்ரம் பூஜையாமி=துளபம்
ஓம் குகாக்கிரசாயநம=காமஞ்சரிபத்ரம் பூஜையாமி=நாயுருவி
ஓம் ஏகதந்தாயநம=புரஹதீபத்ரம் பூஜையாமி=சிறுவழுதி
ஓம் கஜவக்திராயநம=சமிபத்ரம் பூஜையாமி=வன்னி
ஓம் சுராக்ரகண்யாயநம=தேவதாரபத்ரம் பூஜையாமி=மந்தாரை
ஓம் பாலசந்த்ராயநம=மருவபத்ரம் பூஜையாமி=மரு
ஓம் விகடாயநம=கரவீரபத்ரம் பூஜையாமி=அலரி
ஓம் விநாயகாயநம=துருமோற்பலபத்ரம் பூஜையாமி=கோங்கு
ஓம் கபிலாயநம=அர்க்கபத்ரம் பூஜையாமி=வெள்ளெருக்கு
ஓம் பின்னதந்தாயநம=அர்ச்சுனபத்ரம் பூஜையாமி=மருதம்
ஓம் பத்னிஹீனாயநம=விஷ்ணுகிராந்திபத்ரம் பூஜையாமி=விஷ்ணுகிராந்தி
ஓம் வடவேநம=தாடிமபத்ரம் பூஜையாமி=மாதுளை
ஓம் சூர்ப்பகர்ணாயநம=ஜாஜீபத்ரம் பூஜையாமி=ஜாதிமல்லி
ஓம் மூஷிகவாஹனாயநம=கண்டலேபத்ரம் பூஜையாமி=தாழை
ஓம் சித்திவிநாயகாயநம=சிந்துவாரபத்ரம் பூஜையாமி=வெண்ணொச்சி
ஓம் சர்வசித்திப்ரதாயகாயநம=ஏகவிம்சதிபத்ராணிம் பூஜையாமி=சகலமும் கலந்தது.

என்று இருபத்தொருமந்திரங்களால் அருச்சித்துப் பின்பு மல்லிகை, முல்லை, வெள்ளெருக்கு, சண்பகம், புன்னை, நந்தியாவட்டம், பாடலம், கடுக்காய், தும்பை, செம்பரத்தை, நீலோற்பலம், வெண்டாமரை, செந்தாமரை, நெய்தல் முதலிய பற்பல பூக்களைக்கொண்டருச்சித்து,

ஓம் விநாயகாயநம
ஓம் விக்னராஜாயநம
ஓம் கணநாதாயநம
ஓம் கஜானனாயநம
ஓம் மஹோதராயநம
ஓம் மஹாதேவாயநம
ஓம் ஸனித்காஞ்சன ஸமத்யுதயேநம
ஓம் ஏகதம்ஷ்டோத்கடாயநம
ஓம் தேவாயநம
ஓம் கஜவக்த்ராயநம
ஓம் மஹாபலாயநம
ஓம் நாகயக்ஞோபவீதினேநம
ஓம் நாகாபரணபூஷிதாயநம
ஓம் ஸர்வார்த்தஸம்பதாதாராயநம
ஓம் கணாத்யக்ஷாயநம
ஓம் வரப்ரதாயநம
ஓம் ருத்ரஸ்யதன்யாயநம
ஓம் உதராயநம
ஓம் நாயகாயநம
ஓம் ப்ரமதாதிபாயநம
ஓம் பத்மராகத்வதயேநம
ஓம் ஸோமாயநம
ஓம் ரக்தமால்யானுலேபனாயநம
ஓம் அபலாயநம
ஓம் பாலரூபிணேநம
ஓம் சுமுகாயநம
ஓம் சுரப்ரியாயநம
ஓம் ப்ரபவேநம
ஓம் புண்யாயநம
ஓம் பூர்ணாயநம
ஓம் பூர்ணோதராயநம
ஓம் புண்யகீர்த்தயேநம
ஓம் புராதனாயநம
ஓம் பர்த்ரேநம
ஓம் சிவாயநம
ஓம் சாந்தாயநம
ஓம் ஜகன்நாதாயநம
ஓம் சாஸ்வதாயநம
ஓம் ஸ்வேதபரிதானாயநம
ஓம் த்ர்யக்ஷாயநம
ஓம் கனகசுப்ரபாயநம
ஓம் சிவஸாம்யாயநம
ஓம் மஹாதேஜஸேநம
ஓம் மஹாபலபராக்ரமாயநம
ஓம் ஸாவக்ஞாயநம
ஓம் க்ஞானஸம்பன்னாயநம
ஓம் ஸர்வாபரணபூஷிதாயநம
ஓம் பாபாபஹோதனாயநம
ஓம் சண்டவிக்ரமாயநம
ஓம் அலக்ஷ்மீமலநாசனாயநம
ஓம் குமாராயநம
ஓம் காரணாயநம
ஓம் காரிதாயநம
ஓம் ஸர்வசித்திப்ரதாயகாயநம
ஓம் விபவேநம
ஓம் ஈசாயநம
ஓம் ஈசபுத்ராயநம
ஓம் ஈப்ஸிதார்த்தப்ரதாயகாயநம
ஓம் ஸ்ரீதாயநம
ஓம் சுபாயநம
ஓம் ஏகதந்தாயநம
ஓம் ஏகவீராயநம
ஓம் அநேகதாயநம
ஓம் ஏகஸ்மைநம
ஓம் ஏகப்ரதேநம
ஓம் விஸ்வப்ரதேநம
ஓம் விஸ்வபஜேநம
ஓம் விஸ்வஸைநம
ஓம் விஸ்வக்ஞாயநம
ஓம் ஸர்வபாவனாயநம
ஓம் பாக்யதாயநம
ஓம் பவதாயநம
ஓம் பாகினேநம
ஓம் போகதாயநம
ஓம் போகபாவனாயநம
ஓம் கவயேநம
ஓம் கார்யாயநம
ஓம் கனீனாயநம

ஓம் கர்த்ரேயநம
ஓம் க்ரதவேநம
ஓம் க்ருதினேநம
ஓம் க்ருத்யவிதேநம
ஓம் அத்யுக்ராயநம
ஓம் காந்ததர்சினேநம
ஓம் க்ருதாந்தகாயநம
ஓம் ஸ்துத்யாயநம
ஓம் ஸ்தோத்ரேநம
ஓம் ஸ்தோகாய்நம
ஓம் ஸ்தோத்ராயநம
ஓம் த்ரயீமயாயநம
ஓம் வேதாயநம
ஓம் வேதாந்தக்ருதேநம
ஓம் வேத்யாயநம
ஓம் விதுஷாம்புத்திதாயநம
ஓம் புதாயநம
ஓம் ஓங்காராயநம
ஓம் ப்ரமஹவிதேநம
ஓம் ப்ராம்ஹணாயநம
ஓம் ப்ரம்ஹணேநம
ஓம் ப்ரம்ஹபராயநம
ஓம் பராயநம
ஓம் ஸர்வக்ஞாயநம
ஓம் ஸக்ததயேநம
ஓம் ஸர்வலோகவேத்யாயநம
ஓம் ஸர்வதாயநம
ஓம் சுபகாயநம
ஓம் அவ்யயாய்நம
ஓம் சித்திவிநாயகாயநம

என்று அஷ்டோத்தர சததிவ்யநாமபூஜை செய்து,

“தாசங்கம் குங்குளம்தூப, மூத்தமம் கணநாயக, க்ருஹாண கண ராஜேந்த்ர, விக்னஹாரின்னமோஸ்துதே, ஸ்ரீ கணநாயகாயநம, தூபமாக் ராபயாமி” என்று தூபங்கொடுத்து,

“ஸர்வக்ஞசர்வலோகேச, ஸர்வபூதஹிதோத, க்ருஹாணமங்களம் தீபம், ருத்ரப்ரிய நமோஸ்துதே, ஸ்ரீ சர்வக்ஞாயநம தீபந்தர்சயாமி” என்று தீபங்காட்டி,

பின்பு மூர்த்திசந்நிதிக்கு எதிரே நிலத்தைச் சதுரமாக மெழுகி அக்ஷதை, புஷ்பம் சாத்தி, பரிகலபாத்திரம் வைத்து, சுத்தான்னம், சித்திரான்னம், மோதகமுதலிய (உக) பலகார வகைகள், தேங்காய், முக்கனி—(வாழை, பலா, மா) முதலிய இருபத்தொருகனிகள், கரும்பு, பாயசம், பானக்கம், நீர்மோர், முதலிய பானவர்க்கங்கள், ஆகிய இவை களைச் சுத்தம்செய்துவைத்து,

“ஓம் அஸ்திராயநம” என்று சலம் புரோக்ஷித்து, “ஓம் கவசாயநம” என்று நீர்வளையக்கட்டி,

நைவேத்தியம் ஷட்ரஸோபேதம்—பலலட்டு ஸம்யுதம், மோதகம் பரமான்யம்ச—நமஸ்தே விக்னநாசனு. ஸ்ரீ விக்னநாசனுயநம, நைவேத்யம் சமர்ப்பயாமி” என்று நைவேதனம்செய்து,

“தாம்பூலமுத்தமந்தேவ க்ருஹாணசுரபூஜித, கற்பூரசூர்ணசம்யுக் தம், மயாதத்தமிதம்விபோ, ஸ்ரீ ருத்ரப்ரியாயநம, தாம்பூலம் ஸமர்ப்ப யாமி” என்று தாம்பூலம் உபசரித்து,

"ஸதாந்தனதவிக்னேச—புஷ்டலாநிதனுநிச, பூம்யாம்ஸ்திதாளிபக வண், ஸ்ஷீகுருஷ்வவிநாயக. ஸ்ரீ விக்னேசாயநம, ஸ்வர்ணபுஷ்பம் சமர்ப் பயாமி" என்று தக்ஷிணைவழங்கி,

"விக்னராஜ நமஸ்துப்யம் பாபக்ஞானப்ரணுசன, புனரர்க்யம்ப்ர தாஸ்யாமி, க்ருஹாணசுரசத்தம, ஸ்ரீ விக்னராஜாயநம, புனரர்க்யம்ஸமர்ப்பயாமி" என்று அர்க்கியங்கொடுத்து,

ஓம் கணுதிபாயநம	தூர்வாயுக்மம்பூஜையாமி
ஓம் உமாபுத்ராயநம	தூர்வாயுக்மம்பூஜையாமி
ஓம் அகநாசாயநம	தூர்வாயுக்மம்பூஜையாமி
ஓம் விநாயகாயநம	தூர்வாயுக்மம்பூஜையாமி
ஓம் ஈஸ்வரபுத்ராயநம	தூர்வாயுக்மம்பூஜையாமி
ஓம் விக்னராஜாயநம	தூர்வாயுக்மம்பூஜையாமி
ஓம் ஏகதந்தாயநம	தூர்வாயுக்மம்பூஜையாமி
ஓம் இபவக்திராயநம	தூர்வாயுக்மம்பூஜையாமி
ஓம் ஆகுவாஹனுயநம	தூர்வாயுக்மம்பூஜையாமி
ஓம் குமாரகுருவேநம	தூர்வாயுக்மம்பூஜையாமி
ஓம் சுமுகாயநம	தூர்வாயுக்மம்பூஜையாமி
ஓம் சுராக்கிரகண்யாயநம	தூர்வாயுக்மம்பூஜையாமி
ஓம் ஸ்தூலகண்டாயநம	தூர்வாயுக்மம்பூஜையாமி
ஓம் குகாக்ரசாயநம	தூர்வாயுக்மம்பூஜையாமி
ஓம் லம்போதராயநம	தூர்வாயுக்மம்பூஜையாமி
ஓம் பின்னதந்தாயநம	தூர்வாயுக்மம்பூஜையாமி
ஓம் விசாலாக்கினேநம	தூர்வாயுக்மம்பூஜையாமி
ஓம் காமரூபியேநம	தூர்வாயுக்மம்பூஜையாமி
ஓம் பாலசந்த்ராயநம	தூர்வாயுக்மம்பூஜையாமி
ஓம் வக்ரதுண்டாயநம	தூர்வாயுக்மம்பூஜையாமி
ஓம் சர்வசித்திப்ரதாயகாயநம	தூர்வாயுக்மம்பூஜையாமி

என்று சந்தனத்திற்றேய்த்த இரண்டிரண்டு அறுகினல் இந்த இருபத்தொரு திருநாமங்களையுஞ் சொல்லி அருச்சித்து,

"நமஸ்தே தேவதேவேச, நமஸ்தேகணநாயக, நீராஞ்சனம் ப்ரஸ் யாமி, ப்ரசன்னேபவமேப்ரபோ, ஸ்ரீ தேவதேவாயநம, நீராஞ்சனம் சமர்ப்பயாமி" என்று ஆலத்திசுற்றி,

"ஆகுவாஹனதேவேச, விஸ்வவ்யாபின்கஜானன, ப்ரதக்ஷிணம் கரோமித்வாம், மமத்வம்ஸன்னிதிம்குரு, ஸ்ரீ ஆகுவாஹனுயநம, ப்ரதக்ஷிணம் ஸமர்ப்பயாமி" என்று வலம்வந்து,

"நமஸ்தேகஜவக்த்ராய, நமஸ்தேகணநாயக, நமஸ்தேதேவதேவேச, கௌரீபுத்ரநமோஸ்துதே, ஸ்ரீ கௌரிபுத்ராயநம, நமஸ்காரம் ஸமர்ப்பயாமி" என்று தீர்க்கதண்டன் செய்து,

"தேவதானவகோடீர, மணிரஞ்சிதபாதக, க்ஷமஸ்வதேவதேவேச, புத்ராக்னீர்த்திஞ்சதேஹிமே, ஸ்ரீ கஜவக்த்ராயநம, ப்ரார்த்தனம்ஸமர்ப்பயாமி" என்று பிரார்த்தித்து, தேவாரத்திருமுறைகளால் தோத்திரம் பண்ணி,

"க்ருதவர்த்தி ஸஹஸ்த்ரேஸ்ச, கர்ப்பூரசகலே ஸ்ததா, நீராஞ்சனம்மயாதத்தம், க்ருஹாணவரதோபவ, ஸ்ரீ கணாதிபாயநம, நீராஞ்சனம் சமர்ப்பயாமி" என்று ஆலத்தி சுற்றி,

"தேவ தேவகணாத்யக்ஷ, சுராசுரவரார்ச்சிதா, அவிக்னம் குருமே தேவ, ஸர்வகார்யேஸ்துஸர்வதா, விநாயக நமஸ்தேஸ்து, ஸததம்மோதகப்ரிய, அவிக்னம்குருமேதேவ, ஸர்வகார்யேஸ்துஸர்வதா" என்று க்ஷமாபணம் செய்து, முன்கூறிய சங்கற்பங்கூறி, சந்தன புட்பாட்சதைகளைக் கொண்டு வேதாத்தியயனம் செய்துகொண்டிருக்கும் ஆதிசைவப் பிராமணர்களைப் பூசித்து,

"கணேசபாதிக்ருண்ஹாதி, கணேசோவைததாதிச, கணேசஸ்தாரகோபாப்யாம் கணேசாயநமோநம" என்று வாயனதானம் செய்து,

சித்திரான்னம் முதலிய அன்னவகைகளும், பற்பல பலகாரவகைகளும், கனிவர்க்கங்களும், நீர்மோர் முதலிய பானவர்க்கங்களும், அடைக்காய்முதலியவும் அமைத்து, முன்சொன்ன மந்திரபூர்வகமாக நிவேதனம்செய்து நீர்விளவி தூபதீபங்கொடுத்து, வலம் வந்து திருவடிகளை வணங்கி, சோடசதானங்களை வழங்கி கணேசமூர்த்தியை இருதயகமலத்தில் இருத்திப் பின்னர் சொர்னமூர்த்தியை அங்குள்ள புரோகிதருக்குத் தானமாகக்கொடுத்து விநாயக சதுர்த்தி விரதத்தைப் பூர்த்தி செய்தல்வேண்டும்.

வைய முய்யவே—நைய மன்பினீர்
சைவம் பரவவே—செய்து வாழ்மினே.

கல்வி.

கல்வி என்னும் விஷயமாகப் பலர் பலபாஷைகளில் பலநூல்களில் விரித்து விளக்கியிருக்கின்றார்கள். இவ்விஷயமாக அடிக்கடி உபந்நியாசங்களும் செய்கிறார்கள். ஆதலால், இவ்விஷயமாகவே நாமும் இப்பத்திரிகையில் எடுத்து விளக்குவது அநாவசியமெனச் சிலர்க்குத் தோன்றக் கூடும். ஆனால், கல்வியானது சமய வளர்ச்சிக்கும் சமய வுணர்ச்சிக்கும் இன்றியமையாத கருவியாயிருத்தலானும், அது பிறசமயங்கட்கெல்லாம் பொதுவும், சைவசமயத்திற்குச் சிறப்புமாகிய கருவியாயிருத்தலானும், கடவுள் கற்றவர் விழுங்குங் கற்பகக்கனியாயிருத்தலானும், கல்வி சிவசொரூபமாயிருத்தலானும், சைவசமய உண்மைகளைப் பிரகாசப்படுத்தியுலவும் இப்பத்திரிகையின்கண், இவ்விஷயமாக எழுதுவது இன்றியமையாததாகும்.

உலகத்திலுள்ள நாத்திகர் முதலிய எல்லாச் சமயத்தாரும் கல்வியை அறிவை வளர்க்குங் கருவியாக மதித்தாலும், எல்லோருமே அதைக் கடவுளின் சொரூபமாகவும் எண்ணுகிறதில்லை. சைவசமயிகளாகிய நாம் அதை அறிவை வளர்க்குங் கருவியாகமாத்திரமன்றி சிவ சொரூபமாகவும் மதிக்கின்றோம். நம்முடைய ஒப்பற்ற வேதமும் சர்வவித்தையும் சிவ சொரூபம் என்னும் பொருள் தோன்ற "ஈசாநஸ் ஸர்வ வித்தியாநாம்" என்று முழக்குகின்றது. சைவாகமமும் "சர்வாநுக்கிராகிகையாயும், சர்வ சத்தார்த்த ரூபிணியாயு மிருக்கின்ற சிவசத்திக்கு வேறாக யாதொரு சத்தார்த்தப்பிரபஞ்சமுமில்லை. ஆதலால் அவ்வக்ஷரங்களியாவும் சர்வசித்திகளுக்கும் ஆலயமாயிருக்கும்" என்னும் பொருள்தோன்ற

ஸர்வாநுக்ராஹிகாஜ்ஞேயா ஸர்வசப்தார்த்த ரூபிணீ।
தைர்விநா துபவேச்சப்தோ நார்த்தோநாபிவிதேர்கதிః
தேநதேஸர்வஸித்திநாமாலயః பரிகீர்த்திதாః.

என்று கூறுகின்றது.

கல்வி கடவுளின் சொரூபமாயிருப்பது பற்றியே, கற்றவர்களைக் கடவுளாக வழிபடுவதும், மற்றவர்கள் மறையவர்களை வழிபடுவதுமாகிய வழக்கம் நம்மவர்களுள் தொன்று தொட்டுண்டாயிருக்கிறது.

கல்வியினால் மனிதர்களுக்குண்டாகும் பலன்களை நோக்குவார்க்கு கல்வி சிவசொரூபமென்பது நன்கு விளங்கும். ஆதலால், சிவபெருமானைப் போலவே கல்வி உபகரித்து வருதலை ஈண்டு விளக்குவாம். ஆன்மாக்கள் அறிவுடைப் பொருள்களாயினும், ஆணவமலத்தாற் பிணிப்

புண்டு, அதுகாரணமாக அறிவுகுன்றி, துன்பக்கடலில் வீழ்ந்துகிடத்தலால், சிவபெருமான் அவைகளுக்குத் தனுகாணுதிகளைக் கொடுத்து அறிவைவிளக்கித் தமது திருவடி யின்பத்தைத் தந்தருளுகின்றார். அவ்வாறே கல்வியும் மனிதர்களின் அஞ்ஞானத்தைப் போக்கி அறிவைப் பெருக்கி இன்பம் பயக்கின்றது. சிவபெருமான் எல்லையற்ற இன்பக் கடலாயிருப்பதுபோல் கல்வியும் கரையற்ற இன்பக்கடலா யிருப்பது. சிவபெருமான் தம்மையடைந்தார்க்குப் புதிது புதிதாகப் போகங்கொடுப்பதுபோல் கல்வியும் கற்குந்தோறும் புதிது புதிதாகவும் தெவிட்டாத தெள்ளமிர்தமாகவுமிருப்பது. சிவபெருமான் உயிர்த்துணையாயிருந்து போக மோட்சங்களைக் கொடுப்பதுபோல் கல்வியும் உயிர்த்துணையாயிருந்து போகமோட்சங்களை யளிக்கவல்லது.

நீதிநெறிவிளக்கம்.

அறம்பொரு ளின்பமும் வீடும் பயக்கும்
புறங்கடை நல்லிசையு நாட்டும்—உறுங்கவலொன்
றுற்றுழியுங் கைகொடுக்குங் கல்வியி னூங்கில்லைச்
சிற்றுயிர்க் குற்ற துணை.

சிவபெருமான் உயிர்களுக்கு நால்வகையோனி யெழுவகைத் தோற்றத்தின்கண்ணும் உடனின்று உபகரிப்பதுபோல், ஒருபிறப்பிற் கற்ற கல்வியும் எழுவகைப் பிறவியிலும் உயிர்க்குதவிசெய்யவல்லது.

திருக்குறள்.

ஒருமைக்கட் டான்கற்ற கல்வி யொருவற்
கெழுமையு மேமாப் புடைத்து.

சிவபெருமான் உயிர்களின் பக்குவங்கட்கீடாக உபகரிப்பதுபோல் கல்வியும் மனிதர்களின் பக்குவங்களுக்கீடாகப் பயனளிப்பது.

அறிவினுஞ் சிறந்த பொருள் வேறொன்றுமில்லை. அறிவே ஆன்ம சொரூபமாம். அறிவே சிவ சொரூபமாம். அறிவே முத்தியின்பமுமாம். உயிர்களின் அறிவை விளக்குவதே சிவபரம்பொருளின் பஞ்சகிருத்தியமுமாம். சிவபெருமான் விலங்குமுதலிய உயிர்களுக்கு மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவிகளாகிய கருவிகளைக்கொடுத்து, சத்தம், ஸ்பரிசம், ரூபம், ரசம், கந்தம், என்னும் ஐந்தறிவை விளக்குகின்றார். மனிதர்களுக்கு அவ்வைந்தினோடு சித்தத்தாலறியும் அறிவைக்கொடுத்தும் கல்வியாகிய கருவியைக்கொடுத்தும் அறிவை மேலுமேலும் விளக்குகின்றார். சத்தமுதலியவற்றை விளக்குவதற்கு எப்படி மெய் முதலியன அவசியமோ, அப்படியே அறிவை விளக்குவதற்குக் கல்வி அவசியமாம்.

கண்ணில்லாதவன் குருடன் எனவும் காதில்லாதவன் செவிடன் எனவும் சொல்லப்படுவதுபோல் கல்வியில்லாதவன், அறிவிலி என்று சொல்லப் படுகிறான். அறிவின் தாரதம்மியங்களை நோக்கி மனிதர்கள் விலங்கு களைக்காட்டிலும் சிறந்தவர்களாக எண்ணப்படுதலினால், கல்வியறிவில் லாதவர்கள் விலங்குகளுக்குச் சமமாக எண்ணப்படுகிறார்கள்.

திருக்குறள்.

விலங்கொடு மக்க ளனைய ரிலங்குநூல்
கற்றாரோ டேனை யவர்.

அன்றியும், கண்ணானது புறப்பொருள்களைமாத்திரம் விளக்குவதும், கல்வி அகம் புறம் என்னும் இருபொருள்களையும் விளக்குவதுமாயிருத் தலினால், கல்வியில்லாதவன் கண்ணுடையவனாயிருந்தாலும், அதைக் கொண்டு அகப்பொருளை யறியமாட்டாதவனா யிருப்பதனாலும், அவன் காணும் புறப்பொருள்களையும் திரிவுபடக்கண்டு இடர்ப்படுத்திக்கொள் ளுதலாலும், அவனுடைய கண் கண்ணாக மதிக்கப்படாமல் புண்ணாக மதிக்கப்படும்.

திருக்குறள்.

கண்ணுடைய ரென்பவர் கற்றோர் முகத்திரண்டு
புண்ணுடையர் கல்லா தவர்.

கல்வியினாற் பெறற்பாலனவாகிய புருஷார்த்தங்கள் நான்கினுள் வீடு ஒன்றே என்றும் அழியாத வரம்பி லின்பந்தருவதாகிய பரமபுரு ஷார்த்தமாகையால், பெரியோர்கள் கல்வியைக்கொண்டு, தம் அறிவை வளர்த்து, சிவஞானச் செல்வர்களாய் வாழ்வர். சிறியோர் பொருளை யே பெரிதாகமதித்து ஞானநூல்களைக் கற்காமல் உலக நூல்களையே கற்றுத் தம் வாணாளை வீணாளாக்குவர். முத்தி சாதனமாகிய ஞானநூல் களைக் கல்லாமல் உலகநூல்களையே கற்பவர்கள், இம்மானிடச்சரீரத்தாற் பெறற்பாலதாகிய முத்தியின்பத்தை யிழந்தவர்களாகையால், இவர்கள் கற்றகல்வி பயனற்ற கல்வியேயாய் முடியும்.

திருக்குறள்.

கற்றதனா லாய பயனென்கொல் வாலறிவன்
நற்றா டொழாஅ ரெனின்.

சைவசமயிகளுள் பலர் சமயநூல்களைக் கற்காமலே சிவாலயவழி பாடு மாத்திரம் செய்கிறார்கள். இவர்கள் கற்றுப் பிறர்க்குரைத்தும் அவ்வொழுக்கமில்லாதவர்களைக் காட்டிலும் மிக மேலானவர்களேயா

யினும், குழந்தைகையிற் கிடைத்த மாணிக்கம்போல் இவர்கள்செய்யும் சிவவழிபாடும் இவர்களுக்கு அதிக பலன் தாமாட்டாது. "கல்லா நெஞ்சில் நில்லானீசன்" எனவும், கடவுள், "கற்றவர் விழுங்குங் கற்பகக்கனி" எனவும், தமிழ்மறைமுறையிடுவதனால், கல்வியறிவில்லாதவர்கள் அவருடைய எண்ணுதற் கெட்டாவெழிலார் மகிமைகளை எங்ஙனம் அறிந்து இன்புறுவார்கள்? சிவாலயங்களின் அமைப்பும், அவற்றிற் பிரதிட்டிக்கப்படும் மூர்த்தங்களும் பற்பல அரிய தத்துவார்த்தங்களையும் புராண சரித்திரங்களையும் தம்முள் விளக்கிக்கொண்டிருக்கின்றன. ஆகமங்களையும் சித்தாந்த சாத்திரங்களையும் புராணங்களையும் நன்குணர்ந்தவர்களே அவற்றின் உண்மைகளை யுள்ளவாறுணர்ந்து வழிபடுதற்குரியராவர். அவர்களுக்கே சிவாலய வழிபாடு அதிக இன்பந்தரும். அவர்கள் அம்மூர்த்தங்களை வணங்கும்போது தாங்கள் கற்ற நூல்களிற் கண்ட ஞானப் பொருள்களை இம்மையிலேயே அநுபவிக்கப் பெற்றவர்களெனச் சிவபரம்பொருளின் அருள் விளையாடல்கள் தங்கள் புலன்களுக்கும் விஷயமாய், என்புநைந்துருகி, அன்பெனுமாறு கரையதுபுரள பரவசமாவர். சாத்திர உணர்ச்சி யில்லாதவர்கள், பூர்வபுண்ணியமேலீட்டினால் வெறும் அன்பு காரணமாக வழிபடுவார் நீங்க, மற்றையோரெல்லாம் அவ்வாறு அன்புநிகழப்பெறார். இவர்கள் சிவமூர்த்தங்களுக்குத் தங்கள் மனம்போனபடியெல்லாம் பொருளுரைத்து, சிவாலயவழிபாட்டை விபரீதப்படுத்தி விடுவார்கள். இதற்குச் சில உதாரணங் காட்டுவோம். சிதம்பரத்தையடைந்து நடராஜப்பெருமானை வணங்குவோர் பலர் "சாமி அம்மனுக்கு ஆட்டம் ஆடிக்காட்டுகிறார்" என்று சொல்லி அம்மட்டிற் சந்தோஷித்து வணங்குகிறார்கள். இதைக்கேட்கும் கிறிஸ்தவர்கள் முதலிய புறச்சமயிகளும், சமயக்குருடர்களாகிய ஆங்கிலம்கற்ற நாகரிகச் சைவர்களும், இதை மெய்யென நம்பி, "இதென்ன அறிவீனம். சாமிக்கு ஒருமனைவி இருக்கிறாளாம். அவளுக்கு அவர் கூத்தாடிக் காட்டுகிறாராம். இவையெல்லாம் பார்ப்பார் பணம் பறிக்கச்செய்யும் சூதுகளாம். இதையறியாமல் அளவற்ற மூடஜனங்கள் பணச்செலவு செய்துகொண்டு வேடிக்கை பார்க்கப் போகிறார்கள்" என்று பரிகாசஞ்செய்கிறார்கள்.

(இன்னும் வரும்.)